

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE
TASSA RISCOSSA	ITALY	GRUPPO 1970% - AUTORIZZAZIONE DCSP/II/40509/91/5681/102/88/BU DEL 12.11.1991 - REG. TRIB. DI GORIZIA N. 5 - 28-01-1949
UREDNIŠTVO IN UPRAVA: REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE		RIVA PIAZZUTTA, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481/533177 - Fax 533177 - Pošni trn 11234499
PODUREDNIŠTVO:		Vicolo delle Rose, 7 - 34135 TRIESTE - TRST - Tel. 040/414646

Nova evangelizacija

Danes se v Cerkvi mnogo govori o novi evangelizaciji. Kaj bi to bilo, mnogi nimajo jasne pojma, zato ne bo napačno, če tudi o tem nekaj povemo.

V dokumentu evropske sinode, ki se je vršila ob koncu lanskega leta v Rimu pod pokroviteljstvom sv. očeta, je to lepo pojasnjeno. Nova evangelizacija je oznanjevanje evangelija današnjim ljudem in narodom, upoštevajoč razmere, v katerih živijo. V nekaterih državah je krščanska vera skoraj nepoznana zaradi trajnega širjenja brezboštva. V drugih proces javnega življenja brez Boga vedno bolj napreduje. Tudi tam, kjer je vera še močna, se le malo ljudi udeležuje cerkvenega življenja.

Nova evangelizacija pomeni oznanjati Kristusa vsem tem in vzgajati ljudi danes po nauku evangelija. Tako bodo bolj krščanski pa tudi bolj človeški.

Zlasti je treba, da Cerkev znova in znova poudarja, da je človek božja stvar in da ima oblast nad njegovim življenjem edinole Bog. Znova je treba poudarjati, kot dela to sv. oče pri svojih dušnopastirskih obiskih po širnem svetu, da je splav umor človeka, pa naj si človek izmišlja kakršnekoli izgovore, da reši svojo vest. In umor človeka, tudi nerojenega, je zločin, ki prinaša človeštvu vedno novo gorje.

Nova evangelizacija je potrebna tudi v javnem življenju. Cerkev jasno uči, zlasti v preteklih desetletjih, da morajo stati temelji javnega življenja na osnovi božje ustave, ki jo tvorijo božje zapovedi. Vsak drugačen način javnega življenja je zgrešen.

V javnem življenju držav smo kristjani zelo odgovorni pri izbiri strank in kandidatov. Kristjani v svoji vesti morajo dati svoj glas tistim, ki ne teptajo božjih pravic človeka. So za stranke, ki ne zagovarjajo splav in ne zagovarjajo kakih drugih zmot.

Nova evangelizacija pomeni torej usklajevanje zasebnega in javnega življenja danes v teh razmerah, v katerih živimo. Kristjan je v vesti dolžan graditi v človeški družbi pravo blagostanje, medsebojno ljubezen, pravo sožitje in to povsod, kjer živi in dela. Teptanje osnovnih zasebnih in javnih človekovih pravic pa prinaša zmešnjavo, nered in nešteto nepotrebnega trpljenja, kot lahko vidimo danes na lastne oči. Ni druge izbire. Ali življenje po evangeljskih smernicah ali pa brez njih in s tem življenje sebičnosti. Človek je svoje sreče sam kovač.

c.k.

Bo ZRJ priznala Hrvaško?

Le dan po sprejetju resolucije ZN o prepovedi vojaških poletov nad BiH so srbski migi - 29 bombardiral - središče Gradačaca, mesta na severo-vzhodu BiH. Kot so poročali tamkajšnji vojaški organi, je mesto zajel ogenj, pod ruševinami pa našlo smrt več desetih ljudi. Isti dan so letala »Srbske republike BiH« napadla tudi Brčko. Srbi so vesti o obeh napadih odločno zanikali, bosanske oblasti pa so protestirale pri ZN. Karadžić je nato obljubil, da bodo letala umaknili v Srbijo, čemur pa se je uprl poveljnik srbskega letalstva. V Sarajevu so še vedno brez plina in elektrike, ljudje jedo le riž in testenine. Na črni borzi krompir dosega ceno 20.000 lir za kilogram, kar je tudi približno enako mesečnemu zaslužku v tej državi. Dotok pomoči je zopet oviran, saj je koridor od Mostarja do Sarajeva zaradi srbskega obstreljevanja zaprt, bosanske sile pa so zaradi nevarnosti srbskega vpada blokirale dostop z letališča do središča mesta. Zaradi tega je prišlo do napetosti med silami ZN in bosanskimi oblastmi. Modre čelade so celo zapretili, da bodo pot deblokirale tudi s silo, če bo potrebno. Po dolgih pogajanjih so v nedeljo oviro le odstranili.

V ozadju nemočnih prizadevanj bosanskih oblasti pa se dogaja prava, odločujoča politika. V sam Zagreb je prišla delegacija Zvezne republike Jugoslavije z namenom, da državi uredita medsebojne odnose, medtem ko je jugoslovanska vojska začela zapuščati sporni polotok Prevlako. Zdi se, da sta obe delegaciji precej zadovoljni z dosedanjimi pogovori, saj se v Beogradu govori, da bi utegnili beograjska skupščina na

bližnjem zasedanju priznati Hrvaško v obstoječih mejah. Pogovorov s Hrvati pa se ne udeležuje srbska stran. Tako Milošević kot patriarh Pavle menita, da to pomeni izdajo Srbov na Hrvaškem. Še posebej pa so nemirni v Kninski krajini, ki utegne biti prepuščena hrvaškemu vojaškemu posegu, saj je Tudjman že napovedal, da bo le do pomladi čakal, da razmere uredi Modre čelade, nato pa da jih bo uredil sam. Kosovo je minuli teden obiskal Panič in se sestal celo z opozicijskim voditeljem Rugovo. Zdi se, da je sestanek minil skorajda v prijateljskem vzdušju, toda nemiri na Kosovu se zopet razplamtevajo. Albanski študenti, ki zahtevajo pouk v materinem jeziku, so se spopadli s policijo, pri čemer je bilo ranjenih 60 demonstrantov.

V hrvaškem Saboru so konec prejšnjega tedna začeli z razpravo o odvzemu poslanske imunitete Dobroslavu Paragi in še dvema drugima pripadnikoma desničarske Hrvaške stranke prava.

Strah pred terorizmom se vrača

V Italiji se vrača strah pred terorizmom. V Rimu se je ponesrečil atentat na sedež zveze industrialcev; položili so bombo, ki pa slučajno ni eksplodirala, drugje so podtaknili ogenj. Notranji minister sicer daje pomirljive izjave, tudi policijski komandanti menijo, da gre le za posamezne pojave, vendar je budnost na mestu.

Reveži tega sveta

Koliko je danes revežev na svetu? V Evropi 50 milijonov, v ZDA 30 milijonov, v Italiji 8 milijonov. Niso pa v šteti reveži Južne Amerike, Afrike in Azije. Brez strahu smemo trditi, da ena tretjina ljudi danes trpi materialno pomanjkanje morda jih je celo več. Rešitev ni v zmanjšanju števila ljudi, češ preveč nas je, da bi mogla naša Zemlja vse nasičevati, rešitev je v večji socialni pravičnosti, »ko kruh delil bi z bratom brat«, kot poje Gregorčič, in v odpravi vojn in revolucij. Pomislimo, koliko revščine in gorja prinašajo samo nesmiselna vojna in spopadi v nekdanji Jugoslaviji, kaj šele drugod po svetu (Somalija, Sudan, Afganistan, Peru itd.).

Hrvaška vlada stavi nagobčnike svobodnemu tisku

Vlada v Zagrebu se ne šali, tisk mora slediti njeni politiki, sicer nastopi prisilna uprava. To se je zgodilo dnevniku Svobodna Dalmacija, ki si je drznil kritizirati predsednika Tudjmana in njegovo politiko: časopisu so imenovali nov upravni odbor. Tako so sedaj vsi dnevniki na Hrvaškem pod vladno kontrolo, kakor tudi radio in televizija.

Kontrola nad sredstvi obveščanja pa je prvi korak k diktaturi.

Zavod sv. Družine v Gorici. Vodijo ga šolske sestre

Vsi predsedniški kandidati

Slovenski krščanski demokrati so s taborom, že tretjim po vrsti, v soboto v Ljubljani zaključili svojo predsedniško konvencijo. Zmagovalec, ki je bil na prireditvi slovesno razglašen, je Ivo Bizjak, strankin podpredsednik in predsednik Zbora občin v parlamentu, sicer po poklicu inženir matematike.

Sobotnega tabora se je udeležil tudi avstrijski zunanji minister Alois Mock, ki je v svojih pohvalah na račun Lojzeta Peterleta in SKD po mnenju radijskega komentatorja presegel okvire vljudnostnih fraz, saj je oba z Bizjakom imenoval »osebna prijatelja«. Nekaj besed je spregovoril celo v slovenščini. Okrog 4000 ljudem, ki so se kljub dežju zbrali na Trgu Republike pred parlamentom, pa so spregovorili še Andreas Khol, izvršni sekretar Evropske demokratske zveze, koroški deželni glavar Zernato, Adriano Biasutti, Bruno Longo in predstavnik SSK Marjan Terpin.

Svojega kandidata za predsednika pa je predstavila tudi Ruplova Demokratska stranka. To je Jelko Kacin, stranka pa očitno računa, da je volilec ostal v dobrem spominu iz časa vojne. Svojo kandidaturu je zelo profesionalno zastavil tudi Milan Kučan, ki pa ne bo nastopil kot kandidat kake stranke (dejansko naj bi med njim in prenovitelji obstajala določena trenja), ampak ga je predlagala »skupina državljanov« z Matjažem Kmeclom na čelu. Kučan bo zato za predložitev svoje kandidature moral zbrati 5000 podpisov.

Na obisku v Sloveniji je bil prejšnji teden hrvaški predsednik Tudjman, do obiska pa je prišlo v času najhladnejših odnosov med državama. Kučan in Tudjman sta si menda dokaj odkrito pogledala v oči, toda po koncu obiska sta navkljub velikim težavam v medsebojnih odnosih izjavljala, da sta dosegla popolno soglasje o temeljnih vprašanjih (Tudjman) in da se vračajo stari časi dobrih odnosov (Kučan), edino pa kar sta se državni delegaciji dogovorili, da vsa sporna vprašanja glede natančne določitve meje, glede gradnje avtoceste Maribor-Zagreb in

glede morske meje preučijo strokovne komisije.

V Mariboru pa so v škofijski avli pripravili ustanovni zbor nove slovenske katoliške banke, »Vzajemne Krekove banke« z ustanovitvenim (najmanjšim možnim) kapitalom 5 milijonov mark. Banka naj bi v teku dveh mesecev odprla svojo poslovavnico v Mariboru, zatem pa še v Ljubljani in Kopru. **Leon Marc**

V tej številki dobite:

- Življenjski jubilej šolske sestre (stran 2)
- Zaključili so se 5. koroški kulturni dnevi na Primorskem (stran 3)
- Srečanje gojencev glasbenih šol (stran 4)
- Ali so naše šole drugorazredne (stran 5)
- Koncert cerkvenih pesmi v Štandrežu

Pokopali so Villyja Brandta

V Berlinu so v soboto, 17. okt., pokopali Villyja Brandta. Ob njegovi krsti so se zbrali državni zastopniki in politiki iz celega sveta, bilo jih je nad 1500. Med njimi tudi Mihail Gorbačov, ki je dobil potni list za to potovanje ne pa za obisk Italije. Pogreb je bil laičen, brez kakšne verske obreda, vsaj po tv tega niso pokazali.

Brandt je kot predsednik Zvezne republike Nemčije napravil gesto, ki mu je bila in bo v čast: v Auschwitzu je pokleknil in prosil odpuščanje za vse zlo, ki ga je nacizem storil tam in drugod. Brandt je bil socialist, do zdaj pa še noben komunist ni storil sličnega dejanja sprave, četudi trdijo, da so prenovitelji.

Če pokojni res ni veroval v Boga, kako sta se srečala, ko je stopil predenj? Vendar naše sodbe niso božje sodbe.

Na volitvah 6. decembra 1992 bodo lahko volili tudi izseljenci

Ker bodo letos 6. decembra volitve prvič v neodvisni državi Sloveniji in ker zaradi znanih zgodovinskih dogodkov Republika Slovenija ne razpolaga s številom svojih izseljencev, niti z njihovimi naslovi in družinskimi stanji, bodo morali vsi izseljenci, ki želijo voliti, zaradi vpisa v volilni imenik poslati Republiški volilni komisiji Republike Slovenije zahtevo za vpis v volilni imenik.

Pravico voliti imajo vsi državljani Republike Slovenije, ki bodo do 6. novembra predložili Republiški volilni komisiji zgoraj navedeno zahtevo. Marsikdo morda misli, da ni več državljani Republike Slovenije, glede na to, da v zadnjih desetletjih ni imel stikov z domovino. Vendar to drži le v izjemno redkih primerih (manj kot 1%), saj je bilo tudi po prejšnjih predpisih mogoče odvzeti državljanstvo le z odločbo v vsakem posameznem primeru. Tako so vsi tisti, ki take odločbe niso prejeli, lahko prepričani, da so še vedno državljani.

Izjema so le otroci naših izseljencev, ki so se rodili v tujini.

Zahtevo je treba poslati na naslov: Republiška volilna komisija - Resljeva 14, - 61000 Ljubljana.

Zahteva mora vsebovati:

1. osebne podatke državljanca (ime, priimek, datum in kraj rojstva);

2. podatke o zadnjem stalnem bivališču državljanca ali njegovih staršev v Republiki Sloveniji.

3. Priložen mora biti tudi dokaz o državljanstvu. Kot dokaz o državljanstvu se šteje navedba serijske številke potnega lista, potrdilo o državljanstvu, odločba o pridobitvi ali ugotovitvi državljanstva Republike Slovenije, izpisek iz rojstne matične knjige ali druga listina, v kateri je navedeno državljanstvo Republike Slovenije. (To pomeni, da naj državljani pošlje kakršenkoli dokument, seveda v kopiji, ki ga še poseduje. To so lahko spričevala, matični izpiski, poročni listi, skratka kakršenkoli dokument, ki ga še imajo. Če ne posedujejo nobenega od teh dokumentov, naj navedejo osebo v Sloveniji (z imenom, priimkom in naslovom), ki bo lahko potrdila njihovo istovetnost. Poročene ženske

naj priložijo kopijo poročnega lista (po možnosti overjeno) in v priimku zapišejo v oklepaju svoje deklisklo ime.

Ko bo volilna komisija prejela naslov našega izseljenca, mu bo poslala volilno karto in glasovnico.

Volilno karto bo moral izseljenec potrditi na diplomatsko-konzularnem predstavništvu ali pri notarju.

Izseljenec bo volil tako, da bo oddal zapečateni kuverto, v kateri bo volilna karta in drugo kuverto z izpolnjeno glasovnico, pri diplomatsko konzularnem predstavništvu Republike Slovenije v tujini ali pri pooblaščenem predstavniku Republike Slovenije, če pa teh v državi, kjer prebiva, ni, jih bo poslal direktno republiški volilni komisiji.

Posebej poudarjamo, da morajo biti te zahteve poslane čimprej, in da morajo biti v Ljubljani najkasneje do 6. novembra, da bi bilo mogoče izpeljati volitve tudi za naše izseljence.

Potrjena volilna karta in glasovnica pa bosta morali biti v Ljubljani do 7. decembra 1992 ob 12.00.

DUHOVNA MISEL ZA 30. NAVADNO NEDELJO

- Vsemogočni Bog,
pospeši v nas rast vere, upanja in ljubezni.
Naj z veseljem izpolnjujemo tvoje zapovedi
in tako dosežemo obljubljene darove...

Apostol Pavel je v svojem prvem pismu kristjanom v Korintu zapisal, da jim za življenje na tem svetu ostanejo vera, upanje in ljubezen, to troje. Največja od teh pa je ljubezen (prim. 1 Kor 13,13).

Vera, upanje in ljubezen - to so tri najbolj pomembne, naravne, teološke oziroma božje kreposti. Nanje mora biti kristjan pozoren in zanje si mora prizadevati.

Vera je pot k Bogu. Z njeno pomočjo izročamo vse svoje bitje Njemu, ki je večji od nas in nas ima rad. Upanje je želja po Bogu, njegovi večni slavi in združenju z njim, kar nam je pridobil Kristus s svojim trpljenjem, smrtjo na križu in vstajenjem. Ljubezen je živeti z Bogom, ko ne iščemo predvsem same sebe, ampak postavimo na prvo mesto Njega in svojega bližnjega.

Bog je s pomočjo svoje besede potrdil svoj obstoj in da je vreden našega zaupanja, razodel kakšen je njegov načrt z nami in kakšna bo naša večna usoda. Kristjani smo dolžni Boga spoznavati, se mu svobodno izročiti, zaupati njegovim obljubam in izvrševati njegovo voljo.

Za rast svoje vere, upanja in ljubezni potrebujemo zakramente Cerkve. Poznat, brati in premišljevali bi morali božjo besedo. V svoje vsakdanje življenje bi morali vključiti redno, dobro in zbrano molitev. Neprestano bi se morali varovati greha.

Naša ljubezen do Boga bo prava takrat, ko bomo z veseljem in radovoljno izpolnjevali njegove zapovedi. Tako bomo dosegli obljubljene darove - večno življenje.

MILAN NEMAC

Življenjski jubilej šolske sestre

Prav na tiho so mi povedali: Sestra Rafaela (Saksida) je obhajala visok življenjski jubilej. Pa sem si mislil: »Pojdimo ji voščiti.«

Srečala sva se v atriju zavoda sv. Družine v Gorici. »Sestra, bi lahko imela kratek razgovor?«

Povabila me je v svojo pisarno, kjer jo je najlaže dobiti; in sva začela:

»Sestra, odkod ste doma in kako so potekla vaša otroška leta?«

Doma sem iz Zalošč pri Dornberku, kjer sem se rodila kot dvojčica 14. oktobra 1912. Dvojčica je kmalu umrla, jaz pa sem še tukaj, hvala Bogu. Pri krstu so mi dali ime Terezija, ker naslednji dan goduje sv. Terezija Velika. Med prvo svetovno vojno smo morali v begunstvo na Dolenjsko. Naša vas je bila zadnja, ki se je morala izseliti. Po vrnitvi iz begunstva sem obiskovala štiri razrede osnovne šole v Zaloščah. Potem so me poslali v šolo v samostan šolskih sester v Tomaj.

Tam ste dokončali osnovno šolo. Gotovo ste potem študirali še naprej.

Iz Tomaja so me poslali v Gorico k uršulinkam, kjer sem obiskovala učiteljske. Toda potrebovali so mlado pomoč v Kairu in tako sem za pet let šla v Egipt in tam tudi študirala. Potem sem se vrnila v Gorico in kot privatistka opravila učiteljsko maturo, seveda na italijanskem učiteljskem. V tem času sem tudi položila obljube kot šolska sestra. Kot učiteljica sem se vrnila v Tomaj in tam učila na osnovni šoli, dokler se nismo umaknile septembra leta 1947. Prišla sem v Gorico v zavod sv. Družine in tu ostala do leta 1957.

Tu ste skrbeli za otroke, ki ste jih takrat imeli še veliko. Vaš hišni duhovnik in oče je bil msgr. Andrej Pavlica. Imate kake spomine nanj?

Msgr. Pavlica je bil res oče nas sester in otrok v zavodu. Kot slovenski duhovnik je hotel, da tudi otroci znajo slovensko. Zato jih je učil privatno pisati in brati po slovensko.

Vi ste v tem času še marsikaj doživeli. Bili ste v Trstu, zakaj ste zapustili Gorico?

Veste, v našem redu zamenjamo vsakih šest let vodstvo, tudi provincialno. Tako sem leta 1957 bila izvol-

Sestra Rafaela Saksida

jena za provincialko naše tržaške province.

V Trstu ste takrat imele sestre že svojo hišo pri Sv. Ivanu, a je bila manjša, kot je sedanja. Kaj se je zgodilo?

Spoznale smo, da hiša ne zadostuje več vedno novim potrebam, pa smo jo povečale za nov trakt. Pa še drugi problemi so bili v tistih letih. Vrhovno vodstvo je nameravalo ukiniti tržaško provinco in jo združiti z rimsko. Ugovarjale smo in vrhovno vodstvo je umaknilo svojo namero.

Šest let vašega provincialata je minilo in vi ste se vrnili v Gorico, kolikor se spominjam. Spominjam se tudi starega sirotišča in murve pred staro hišo. Sedaj je pa vse novo, ni več stare hiše in ne murve. Kako je do tega prišlo?

Poslopje sirotišča je res bilo že zelo staro iz preteklega stoletja, potrebno je bilo prenove in popravil. Pa smo napravile načrt in proračun za prenovo. Številke so pa bile tako visoke, da smo se ustrašile. Prenova bi stala veliko in stavba bi ostala stara, zato smo se odločile, da staro podedemo in zgradimo novo. Morale smo to storiti, kajti inšpekcije so bile pogoste in so nam grozili, da zavod zaprejo. Tu nam je priskočil na pomoč Ernest Makuc, gradbenik, s svojimi nasveti in praktično pomočjo. Dobil nam je arhitekta Rijavca, ki je pri-

pravil načrte. Vložile smo prošnjo na deželo za posojilo in prošnja je bila odobrena. Tako, glejte, smo se odločile; podrli smo staro poslopje in zgradili novo, kot je sedaj. Meni so poverili skrb ekonomke. Skrbi pa ni bilo malo, tako da mi je zdravje opešalo. A je šlo. Zavod smo dogradili in z dolgovi smo, hvala Bogu, proti koncu.

Sestra se je olajšano nasmehnila. Tudi jaz sem se nasmehnil in ji želel: Še na mnoga leta. Saj imamo tudi po njeni prizadevnosti moderen zavod, ki služi ne samo za otroke in starejše upokojenke, temveč tudi za celotno goriško versko skupnost. Zato sem sestro povabil: »Sedaj pa v Štandrež na Vodopivčev koncert.« Z veseljem je prisledla v avto, saj je sama vodila petje in igrala na orgle. K.H.

V ZDA

Na televiziji v ZDA sta zadnjič nastopila oba glavna kandidata Bush in Clinton pred volitvami, ki bodo dne 3. novembra. Vtis je bil, da je Clinton bolj priljubljen pri volivcih kot Bush in da bo po vsej verjetnosti novi predsednik ZDA.

Podelili so Nobelovo nagrado za mir 1992

33-letna Gvatemalka Rigoberta Menchú je letošnja zmagovalka Nobelove nagrade za mir. Dvanajst let se že bori za pravice Indiosov. Sodniki v Stockholmu so nagrado motivirali s temle stavkom: »Rigoberta Menchú je zrasla v družini, ki je okusila krutost nasilja, a kljub temu je vse njeno socialno delo usmerjeno le k uveljavitvi miru in borbi za socialne pravice in etnično-kulturno spravo, ki temelji na spoštovanju pravic.« Prav zaradi te doslednosti pri njenem delu je okoli njene osebe zrasel ugled, ki ji ga priznavajo tudi vodilni gvatemalski politiki.

Rodila se je 9. januarja 1959 v okraju El Quiché, v katerem še danes živijo potomci tistih Indiosov, ki so se v času evropskega osvajanja najbolj odločili borili proti Špancem. Leta 1979 so ji umorili očeta, od takrat se je njeno življenje bistveno spremenilo. Zavedala se je važnosti

Rigoberta Menchú

španskega jezika in njegove politične učinkovitosti ter se odločila, da se

ga bo sama naučila. Pot v šolo ji je bila vedno zaprta, saj je svojo mladost, prav tako kot vsi drugi Indios, prebila na plantažah kave in sladkornega trsa. Danes, ko je poleg očeta zgubila še mater in brata, je njeno politično in socialno delo še bolj razvejano kot takrat. Navezala je stike z Mehiko, Bolivijo, Čilom in Perujem, kjer skupaj s somišljeniki sestavlja nove ustavne člene, ki bi ščitili pravice Indiosov. Ob prejemu Nobelove nagrade je izjavila, da se bo letos v okviru Združenih narodov borila prav za potrditev teh pravic. Kljub vsem grozotam, ki jih je v svojem življenju doživela, je Rigoberta še ohranila optimistično gledanje na svet. To nam dokazuje tudi njena izjava: »Začela se je uveljavljati kultura miru, solidarnosti in strpnosti. Ta kultura bo prej ali slej tudi zmaga.«

E.T.

Zaključili so se 5. koroški kulturni dnevi na Primorskem

Noša in oblačilna kultura pri Zilji

Dr. Marija Makarovič (levo) in Jana Dolenc ob otvoritvi razstave o ziljski noši v Katoliškem domu v Gorici

V nedeljo, 11. oktobra, so v Gorici odprli zelo zanimivo in skrbno pripravljeno razstavo o ziljski noši, ki je razporejena v prostorih Katoliškega doma. Razstavo je predstavila dr. Marija Makarovič, ki je poleg razstave tudi avtorica bogate knjige z naslovom »Slovenska ljudska noša v besedi in podobi: Zilja«.

Razstava prikazuje starejšo in mlajšo nošo ter oblačilno kulturo slovensko govorečega prebivalstva v Ziljski dolini. Gre za bogatejšo nošo, ki so jih nosili ob praznikih ali posebnih prilikah in tudi za preprostejšo, ki so jih uporabljali pri delu in pri vsakodnevnih opravilih. Prikazane so tudi moške in otroške obleke.

Na oblikovanje noše kmečkega in kmečko-delavskega prebivalstva je kot drugod tudi na Koroškem vplivala vsakokratna preprostejša oblačilna moda. Tudi pri Zilji so jo postopoma sprejemali in ustvarjalno preoblikovali v skladu s svojim okusom in možnostmi. Na razstavi se, podobno kot v knjižnem delu, najprej poučimo o oblačilnem blagu in

dejavnostih. Nato je prikazana moška in ženska pražnja in delavna noša od zadnje četrtine 18. stoletja. O videzu moške in ženske obleke nas poučijo upodobitve na risbah, ki so bile izdelane na podlagi ustnih pričevanj in fotografij. Prikazana je tudi otroška obleka in tista, ki je bila v navadi ob življenjskih mejnikih in ki je lahko služila kot plačilo, dar ali zapuščina.

Gospa Milka Kriegl (levo) razkazuje ziljsko nošo

Da je bila predstavitev ziljske noše še bolj živa, je poskrbela gospa Milka Kriegl, ki je stopila na oder Katoliškega doma in na zelo prijeten in nazoren način prikazala v živo razne dele ženske praznične noše.

Knjigo in razstavo je z risbami obogatila akademska slikarka Jana Dolenc iz Tolmina, ki je na nedeljski prireditvi tudi spregovorila o sodelovanju z dr. Marijo Makarovič, da je lahko skupno nastalo dragoceno delo.

Nedeljski program je popestrila tudi folklorna skupina »Trta« iz Žitare vasi, ki je zaplesala venček koroških plesov in prikazala razgibano in svojevrstno Babjo hojsetjo. Tako smo lahko spoznali nekdanje kmečke običaje na Koroškem, ko so pospravljali kmetijske pridelke in se ženili.

Mlado folklorno skupino vodi Stanislava Kukovica.

Nastopajoče je v imenu prirediteljev Koroških kulturnih dnevov na Primorskem pozdravil predsednik Zveze slovenske katoliške prosvete dr. Damjan Paulin.

Razstava o noši in oblačilni kulturi pri Zilji bo v Katoliškem domu odprta do 15. novembra.

Prizor iz recitala indijanskih modrosti

Recital indijanskih modrosti ob 500-letnici odkritja Amerike

Pete koroške kulturne dneve na Primorskem so začele dijakinje Višje šole za gospodarske poklice v Št. Petru z recitalom »Išta Aogin« indijanskih modrosti. Prireditelj je bila v Katoliškem domu v Gorici v soboto, 10. oktobra. Diakinje in dijaki goriških slovenskih višjih šol in zadnji razredi nižje srednje »Ivan Trunko« so napolnili dvorano na Drevoredu XX. septembra in s zanimanjem sledili slikovitemu dogajanju v dvorani in na odru. Več dogajanja je bilo v dvorani, kjer so Indijanci zasedli položaje.

Prikaz indijanskega življenja pred in po prihodu Krištofa Kolumba v Ameriko je bil zelo učinkovit. Beli človek je domačinom naredil veliko gorko, uničil je tudi njihovo kulturo.

Recital je neke vrste pričevanje tistih, ki so najbolj usodno doživeli poseg evropskih osvajalcev. Oblikovan je po avtentičnih besedilih prebivalstva, ki je naseljevalo ameriški kontinent. Presenetljiva je izpoved mlade Indijanke, ko pravi:

Če je Evropa, kakor praviš, mali zemeljski paradiž, ali si pametno storil, da si jo zapustil? In čemu zapuščati žene, otroke, sorodnike in prijatelje? Čemu tvegati življenje in lastnino? Čemu takšno tveganje samo, da prideš v čudno in divjaško deželo, ki je po tvojem najbolj siromašna in najmanj srečna na vsem svetu. Nam pa, ker smo trdno prepričani o nasprotnem, še na misel ne pride, da bi potovali v Evropo, kajti upravičeno se bojimo, da bi tamkaj našli le malo zadovoljstva, ko pa iz lastnih izkušenj vidimo, da jo njeni prebivalci leto za letom zapuščajo, da bi obogatili ob naših obalah. Prepričani smo, da ste neprimerljivo siromašnejši od nas in da ste le navadni najemniki, slugi, služabniki in sužnji, čeravno se delate gospode in velike kapetane. Kar zadeva nas, mi najdemo vsa bogastva in vse potrebščine pri nas, brez težav, ne da bi izpostavljali življenje nevarnostim, v katerih ste vi na svojih dolgih potovanjih. In ko imamo sočutje z vami v sladkosti svojega počitka, pa se vendarle čudimo skrbem in nadlogam, ki jih podnevi in ponoči zadajate, da bi natovorili svoje ladje.

Kot smo slišali od nekaterih mladih, so bili goriški dijaki s predstavo zadovoljni. Priznanje gre dijakinjam koroške višje šole za prepričljiv prikaz razmer v Ameriki pred točno 500 leti, ko so ladje Krištofa Kolumba priplule na ta kontinent. Posebna zasluga gre režiserju Marjanu Stickerju. Zelo posrečena je tudi glasbena oprema.

Pesem upanja v štandreški cerkvi

riških Slovencev iskreno zahvaljuje mo za bogato doživetje, iskreno

čestitamo in jim želimo tudi vnaprej veliko uspehov.

Pesem upanja

Višek in enkratni zaključek Koroških dnevov na Primorskem je bil prav gotovo sobotni koncert v Štandreški cerkvi. Šlo je za nenavaden projekt, originalen v zamisli vsebine, sporeda in v sami postavitvi. Vsebinsko »Pesmi upanja« sestavljajo muslimanske, judovske in pravoslavne obredne pesmi ter Kreolska maša ljudstev Latinske Amerike. Tudi izvedba je imela enkratno režijo, ki je na originalen način ustvarila štiri bogoslužne obrede. K temu je prispevalo ozadje, bogata igra luči in kostimi pevcev.

Originalnost v koncertnih sporedih pa je nekaka z načelnost zboru »Rož«, saj nas je ta pevska skupina že pred leti presenetila s koncertom »Ponižani in razžaljeni«, ki je že doživela 40 ponovitev. Duša teh zamisli pa je njihov dolgoletni zborovodja Lajko Milisavljevič, ki se neutrudno posveča zborovski kulturi na Koroškem.

Ob zboru »Rož« so pri koncertu sodelovali še solisti Francej Spitzer, Štefan Ressman, Marjan Trček, Karli Krautzer, Hanzej Wuzella in Stan-ko Pörsch.

Koroškim pevcem se v imenu go-

Folklorna skupina »Trta« izvaja Babjo hojsetjo

Oktet »Suha« v Devinu in pri sv. Ivanu

Dvorana pevskih zborov v Devinu je bila pretesna za številne poslušalce, ki so prišli v soboto, 10. t.m. na koncert koroškega okteta »Suha«.

Program je obsegal tipične koroške motive in tudi nekatere sodobnejše priredbe priznanih slovenskih skladateljev. Oktet »Suha« je tudi ob tej priliki dokazal, da sodi med najboljše slovenske oktete, saj je s svojim dovršenim izvajanjem navdušil prisotno občinstvo, ki je ob koncu programa nagradilo z dolgim aplavzom člane okteta, ki so predvidenemu sporedu dodali še nekaj pesmi.

Koroške pevce sta ob koncu pozdravila in se jim zahvalila za prijeten večer predsednik Slovenske prosvete Marij Maver, v imenu devinskih pevcev pa Marko Tavčar. Naslednjega dne so pevci ponovili koncert pri sv. Ivanu.

Srečanje gojencev glasbenih šol

V petek, 16. oktobra, so se v dvorani Katoliškega doma srečali gojenci Glasbene šole na Koroškem, oddelka Glasbene matice iz Kanalske doline in Slovenskega centra za glasbeno vzgojo Emil Komel iz Gorice. To je drugo srečanje v Gorici v okviru Koroških dnevnov na Primorskem.

Nastop je oblikovalo lepo število mladih glasbenikov, ki so nastopili z različnimi instrumenti in petjem. Večer je odprl ansambel iz Borovelj pod vodstvom Romana Verdela. Sledili so solistični in skupinski nastopi. Na klavirju so skladbe odigrali Kristjan Willeit, Irena Bednarich, Miran Devetak in Michela De Castro. Prislunili smo igri na kitaro Eve Ehrich in na harmoniko Alberta Korenjaka. V

duetu sta nastopila brata Elizabeta in Marko Kargl (flavta, harmonika), brata Marko in Aleksander Kassl (klarinet, klavir), brata Barbara in Armin Boštjančič ter Karin Jannach in Kristjan Willeit (klavir štiroročno) ter Maja Sticker in Marjan Krištof (duo violin). Mirjam Pahor je ob klavirski spremljavi odpela dve Kogojevi skladbi. Peter Gus (violina), Verena Čevdek (čelo) in David Bandelli (klavir) pa so odigrali Miškov Prvi klavirski trio op. 20.

Večer so zaključili Danijel Devetak in Sara Vittori (violini), Miran Devetak (čelo) in Valentina Pavio (klavir), ki so v kvartetu odigrali Andante in Finale iz Ivančičeve Simfonije v G duru št. 1.

Večer je lepo uspel. Vsi gojenci so

Trio David Bandelli, Peter Gus in Verena Čevdek

Umetnostni in vsebinski pomen Kosičevih barvnih oken v Rupih

Prijetna, a skromna notranjščina rupenske župnijske cerkve, ki jo značilno poživlja odprto ostrejšje s poslikanimi planetami, naravnost kliče po obogatitvi z vrednimi umetninami.

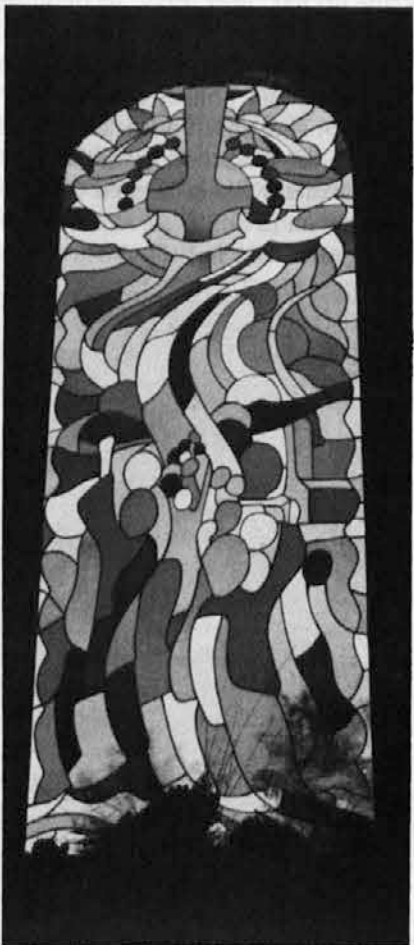
Temu izzivu se je odzval v Gorici živeči slikar Andrej Kosič, ki je v naši kulturni javnosti znan predvsem kot občutljiv upodobljenec domačih krajskih motivov. Toda odločil se je tudi za barvna okna v svoji krstni cerkvi v Rupih. V cerkvi so tri okna, umetnik je poslikal vsa tri.

Ko se od vhoda pomikamo po cerkvi naprej proti prezbiteriju, bi se najprej ustavili pri barvnem oknu na levi, severni steni ladje; vitraž se s svojo podolgovato obliko in polkrožnim zgornjim zaključkom kompozicijsko popolnoma prilagaja okenski odprtini, isto velja za ostali dve okni. Vsebinsko je tu povsem simbolična, upodobljeni pa so trnje, grozdje, žitno klasje, kelih in hostija. Našteti simboli so prikazani tako, kot bi se dvigali navzgor, v onostranstvo. Pri tem oknu je poudarek na euharistični simboliki, tipični za krščansko vero.

Na slikanem oknu na nasprotni, desni južni ladijski steni, je upodobljena skupina figur kot simbol božjega ljudstva, prikazana v vzgonu v višino. Ta težnja je še poudarjena z držo rok, iztegnjenimi navzgor, s čimer je nakazano hrepenenje po božjem, nadnaravnem. Osrednji lik na vrhu tega okna je križ, obdan z dvajsetimi krogi, ob straneh sta dva goloba, gre torej za ptico, ki je znana kot simbol miru oz. Sv. Duha.

Na barvnem oknu, postavljenem v južno steno prezbiterija, je Kosič vsebinsko strnil vse tisto, kar mu predstavlja, in upamo, da tudi vernikom najdragocenejšo vrednote,

pomembne v verskem, kulturnem in narodnem pogledu. V spodnji polovici okna vidimo tako knjigo, ogenj, križ, kolo kot simbol dela, knežji kamen, lipovo vejico, lopato, plug in trnje. Ustvarjalec te umetnine nas z upodobitvijo naštetih predmetov hoče opozoriti na potrebo po skladnem duhovnem in gmotnem napredku; podobno občutje naj preveva tudi družino, prikazano nekoliko višje, nad njo pa vidimo hišo s cerkvijo - simbol doma, naslednje važne vrednote. Nad domom žari križ - najodličnejše znamenje krščanske vere,

A. Kosič, vitraž

Mlada koroška glasbenika flavtistka Elizabeta in harmonikar Marko Kargl

pokazali resno pripravo, kar potrjuje pozitivnost in umestnost, tudi v tem okviru, takih oblik sodelovanja.

Za vsakega gojenca je nastop izven ožjega kroga v nekem smislu priznanje, lahko pa tudi nova spodbuda, ki jo gojenec večkrat potrebuje pri dolgoletnem glasbenem študiju. Na večeru so bili prisotni tudi številni učitelji in starši. ZSKP je zastopal predsednik dr. Damjan Paulin, KKZ iz Celovca tajnik Nužej Tolmejer, Salvatore Venosi pa oddelek Glasbene matice iz Kanalske doline.

Po nastopu se je srečanje v prijetnem prijateljskem vzdušju nadaljevalo v spodnji dvorani.

Tri nove nemške knjige o koroških Slovencih

Celovška Mohorjeva založba je svoj tradicionalni slovenski program v zadnjih letih dopolnila z razvejano ponudbo nemškega branja. Predvsem tiska dela, ki se ukvarjajo s problemi dvojezičnosti, s stiki med slovensko in nemško kulturo, s položajem manjšin ter nalogami sodobne družbe, da zaščiti ogrožena jezikovna področja.

V sklop teh koristnih posredniških publikacij sodi tudi knjiga doktorja Pavleta Zablatnika »Volksbrauch-tum der Kärntner Slowenen« (Ljudski običaji koroških Slovencev). Nekdanji ravnatelj celovške Zvezne gimnazije za Slovence se je s slovenskim ljudskim izročilom ukvarjal vse življenje. Na tem področju je v slovenščini izdal več razprav in knjig. V pričujoči v nemščini napisani študiji o slovenskih koroških šegah in navadah odkriva tudi tiste skrivnosti ljudske duše, ki žive prav pri koreninah narodne biti.

Zablatnikova knjiga je pravzaprav hvalnica nekdanje magične povezanosti z naravo, z ritualiziranjem krogotoka letnih časov, ki se je ohranilo v različnih v poganskem času nastalih običajih v okrnjeni obliki do danes.

Leta 1912 v Rožu rojeni avtor razodene v svoji novi knjigi marsikatero skrivnost o čarih ognja in vode ter zemlje in neba, ki je stare koroške ženice komu drugemu, ki ni doma iz njihovih krajev, sploh ne bi nikoli zaupale. V tem smislu je pričujoča Zablatnikova knjiga res prava zbirka magičnih dokumentov.

Publikacija »Gaital - Zilja 1848-1918«, ki jo je napisala pokojna Heidi Janschitz, kaže na krvavečo rano slovenskega narodnega telesa. V drugi polovici prejšnjega stoletja se je namreč ta prvotno slovenska pokrajina znatno ponemčila.

Kamenčki

S prijateljem sva se namenila, da obiščeva kronberški grad in Vodopivčevo razstavo. A kakšno razočaranje sva doživela. Dobila sva vtis zakletega gradu, kot so jih omenjali v srednjem veku. Vse zaprto in zaklenjeno. Nikjer nobenega obvestila, nobenega urnika, kdaj lahko vstopijo obiskovalci in si grad ogledajo. Le tam, kjer se toči kronberško vince, je povedano, kdaj ga lahko pokušaš. Res mučen vtis dobiš ob takem stanju, ko pa je park tako zgledno urejen!

K.C.

Literarni natečaj

»MLADIKE«

1. Revija Mladika razpisuje XXI. nagradni literarni natečaj za izvirno še neobjavljeno črtico, novelo ali ciklus pesmi.

2. Rokopise je treba poslati v dveh čitljivo pretipkanih izvodih na naslov MLADIKA, ul. Donizetti 3, 34133 Trst, do 31. decembra 1992. Rokopisi morajo biti opremljeni samo z geslom ali šifro. Točni podatki o avtorju in naslov naj bodo v zaprti kuverti, opremljeni z istim geslom ali šifro. Teksti v prozi naj ne prese-gajo deset tipkanih strani, ciklusi poezije pa naj predstavljajo samo izbor najboljših pesmi.

3. Ocenjevalno komisijo sestavljajo: univ. profesor in kritik Martin Jevnikar, pisatelj Alojz Rebula, pesnik Albert Miklavc, prof. Ester Sferco in odgovorni urednik revije Marij Maver. Mnenje komisije je dokončno.

4. Na razpolago so sledeče nagrade:

za črtico ali novelo:	
prva nagrada	200.000 lir
druga nagrada	150.000 lir
tretja nagrada	100.000 lir
za pesem ali ciklus pesmi:	
prva nagrada	100.000 lir
druga nagrada	70.000 lir
tretja nagrada	50.000 lir

5. Izid natečaja, ki je odprt vsem, ne glede na bivališče, bo razglašen ob slovenskem kulturnem prazniku — Prešernovem dnevu — na javni prireditvi in po časopisju.

Vsi teksti ostanejo v lasti Mladike. Nagrajena dela bodo objavljena v letniku 1993. Objavljena bodo lahko tudi nena-grajena dela, za katera bo komisija mnenja, da so primerna za objavo.

Svet slovenskih organizacij - Gorica
Goriški muzej Nova Gorica (Slovenija)
s sodelovanjem
Kulturnega društva »Studenci« - Čedad

Zgodovinska razstava
**BOŽJEPOTNA
SVETIŠČA
NA PODOBICAH**

Svetišče

STARA GORA

(kripta)

od 20. septembra do 25. oktobra 1992

Vinko Vodopivec. Koncert cerkvenih pesmi v Štandrežu

Letošnja jesen je na Goriškem res v znamenju Vodopivčevih proslav tostran in onstran meje. Tem proslavam moramo priti še eno, in sicer koncert Vodopivčevih cerkvenih pesmi, ki je bil v nedeljo, 18. okt., v cerkvi v Štandrežu. Koncert je priredilo Združenje cerkvenih pevskih zborov. Pobuda je bila zelo na mestu, saj je Vinko Vodopivec predvsem komponist cerkvenih pesmi.

Vodopivčeve pesmi pojejo vsi naši cerkveni zbori od prve svetovne vojne dalje. Pri vseh mašah, pri šmarnicah, pri popoldanskih blagoslovih in tudi drugače slišiš z naših korov Vodopivčeve melodije. Njegove pesmi so postale del naše liturgije. Ne vem, kako je drugod po slovenskem svetu, pri nas je tako.

Pri koncertu v nedeljo je nastopilo deset zborov, ki so vsi razen enega tudi cerkveni pevski zbori, ki pojejo pri liturgiji v cerkvi nedeljo za nedeljo, praznik za praznikom. Ker je šlo za koncert Vodopivčevih pesmi, zborom ni bilo težko izbrati po tri pesmi za nastop. In zanimivo, deset zborov je zapelo trideset pesmi in nobena pesem ni bila dvakrat zapevta. Vtis: Vodopivec je segal v dušo slovenskega vernega Primorca, ki si je želel domačih viž brez kakih tujih modernističnih iskanj. Zato se njegove cerkvene pesmi pojejo kot narodne in jih lahko vsak dovolj dober zbor zapoje brez težav, tako moški kot ženski ter mešani zbori in celo mladinski.

Pri nedeljskem koncertu smo z Vodopivcem prešli s pesmijo celo liturgično leto, saj ima pesmi za vse liturgične čase, posebno pa še izstopajo Marijine ter evharistične. Teh smo slišali največ. Marijine pojejo zbori v mesecu majniku in ob Marijinih praznikih, evharistične pa so peli pri popoldanskih blagoslovih,

ki jih pa danes ni več, zato jih slišimo le še pri kaki maši.

Danes bi marsikak liturgist ugovarjal, da Vodopivčeve pesmi niso intonirane na sedanjo liturgijo ne po besedilu ne po napevu. Besedilo je Vodopivec jemal od pesnikov tedanjega časa Filip Terčelj, Venceslav Bele, m. Elizabeta pa še kdo. Pri njem uglasbenih psalmov ni in nam takrat v liturgiji niso bili blizu, saj je vsa liturgija bila latinska, vernikom nerazumljiva, le pesem jim je z besedo in napevom približevala liturgično skrivnost, dvakrat skrivnost, ker je skrivnost vere, in ker je bila skrivnost tudi zaradi jezika. To mi je hodilo po glavi, ko sem poslušal nedeljski koncert.

Pri koncertu so sodelovali naslednji zbori, vsak s tremi pesmimi: cerkveni mladinski zbor iz Štandreža (E. Chiabai), MePZ Lojze Bratuž (S. Jericijo), MePZ iz Podgore (M. Špacapan), DPZ Alenka iz Števerjana (A. Černic), MePZ Mirko Filej iz Gorice (Z. Klanjšček), MePZ Hrast iz Doberdoba (H. Lavrenčič), MePZ Štandrež (V. Pavio), MePZ Rupa-Peč (Z. Klanjšček), MePZ F.B. Sedej iz Števerjana (T. Tozon). Na koncu so združeni pevski zbori zapeli Najvišji, vsemogočni Bog (Z. Klanjšček).

Uvodno besedo in pozdrav je ob začetku spregovoril domači župnik msgr. Jože Žorž, zahvalo zborom in domačemu župniku je izrekla prof. L. Bratuž, predsednica Združenja cerkvenih pevskih zborov, ki je nekatere zборе tudi spremljala na harmonij, drugi so imeli lastne spremljevalce.

Zaključiti smemo z ugotovitvijo, da je bil nedeljski koncert res primeren počastitev spomina Vinka Vodopivca, ki je tako zelo obogatil našo cerkveno in tudi svetno pesem.

K. Humar

Obnovitvena dela pri župnijski cerkvi v Sovodnjah

V nedeljo, 25. oktobra, ob 16. uri bo v Katoliškem domu

MISIJONSKA PRIREDITEV

Nastopil bo Mladinski dramski odsek PD »Štandrež« z veseloigro Antona Medveda

RENDEZ VOUS

Režija Emil Aberšek
Glasba Ivan Mignozzi

Med odmori bo bogat srečolov za misijone

Slovenski šolski center v Gorici

Novi šolski center za višje slovenske šole vzbuja še naprej polemike in nezadovoljstvo. Kljub temu da gre za stavbo, ki je bila načrtovana po kriterijih največje funkcionalnosti in da je tudi na pogled zelo lepa, zaenkrat še ne zadovoljuje zahtev šolnikov in dijakov. Stavba namreč ni končana, ker še sedaj dokončujejo dela v telovadnici, nedokončan je tu avditorij, najbolj pa motijo neurejene površine okrog šole. Poleg tega manjka v nekaterih prostorih primerna oprema. Tako postaja zgradba, ki bi morala biti v ponos Slovencev v Gorici, kamen spotike v odnosih z občinsko upravo in s šolskimi oblastmi. Občina namreč nima denarja, da bi zgradbo končala, ne kaže pa niti prave volje, da bi pripravila primeren finančni načrt, ki bi omogočil, da bi vsaj v bližnji bodočnosti prišlo do zadovoljive rešitve. Protestirali so šolniki, dijaki so stavkali, Konzulta za vprašanja slovenske manjšine je zahtevala sestanek z županom, slovenski predstavniki v občinskem svetu in v odboru so večkrat nastopili v zvezi s tem vprašanjem. Vtis imamo, da se je Slovincem neprijazno politično vzdušje začelo kazati tudi na ta način.

Slovenska skupnost si je preko svojih predstavnikov vseskozi močno prizadevala za to, da je prišlo do te zgradbe; lahko rečemo, da se je treba zahvaliti tej stranki za vse, kar je bilo do sedaj narejenega. Prav zato Slovenska skupnost ne misli odnehati zdaj, ko so dela skoraj končana in predstavlja denar, ki še primanjkuje, malenkost v primerjavi s sredstvi, ki so že bila vložena v zgradbo. Odbornik Breščak je že večkrat zahteval, naj se občina loti problema z večjo resnostjo. Dosegel je tudi, da je bila dana naloga odbornikom za javna dela in za finance (oba sta socialisti), naj poskrbita za dograditev del. Ker se zadeva ne premakne v zadovoljivo smer, bo Slovenska skupnost sprožila ostrejšo politično akcijo med strankami, ki sestavljajo večino v občinski upravi.

B.Š.

Sovodnje

Župnijska cerkev v Sovodnjah je bila potrebna temeljite obnove. Ta se je pričela točno pred enim mesecem in že se kaže njena lepša podoba. V preteklih tednih je bila obnovljena streha na cerkvi in zvoniku, delno obnovljen omet, prebarvana skoraj vsa zunanost. V teku pa so notranja dela: električna napeljava, ogrevanje, beljenje... V prihodnjem mesecu (če bo vreme) pa pride na vrsto še ureditev zunanosti (stopnišče, zid pod cerkvijo, izolacija temeljev, pločniki, odtoki...). Stroške (okoli 170 milijonov lir) si je naprtla župnija. Nekaj malega bo čez eno leto (če bo) prispevala Dežela. Kljub temu manjka še skoraj polovica sredstev. Domačini in prijatelji so naprošeni, da velikodušno prispevajo. Dobrodošla so tudi posojila v katerikoli obliki.

PROSVETNO DRUŠTVO »ŠTANDREŽ«

Mladinski dramski odsek

Anton Medved

RENDEZ VOUS

Veseloigra s petjem

Režija Emil Aberšek
Glasba Ivan Mignozzi

PREMIERA V SOBOTO, 24. OKTOBRA, ob 20.30
V ŽUPNIJSKI DVORANI »A. GREGORČIČ« V ŠTANDREŽU

Ljudski radio

»TEDNIK LJUDSKEGA RADIA GORICA«

Četrtek ob 20.30

Nedelja ob 19.30 (ponovitev)

Naslovi:

- Willy Brandt, bolj človek kot politik
- Slovenska zamejska politika v stiski
- V Sloveniji še vedno strah pred preteklostjo
- Protislovno rojstvo novega »Primorskega dnevnika«

obvestila

Širši odbor ZSKP se bo sestal na redni mesečni seji v ponedeljek, 26. oktobra, v Katoliškem domu v Gorici.

DAROVI

Za Katol. glas: v spomin na pok. Giuseppea Drufuka, bratje Drufuca 50.000; U.R. 100.000 lir.

Za cerkev v Mavhinjah: Marica Širca v spomin na pok. brata Venceslava 50.000 lir.

Za cerkev v Mačkoljah: N.N. 100.000; Purger 50.000; ob poroki Tatiane Deklič in Roberta Toldo, obe družini 500.000; Anica Gorian ob obletnici očetove smrti 20.000 lir.

Darko in Zinka v spomin na gospoda Albina, za kontovelsko cerkev 100.000 in za Katol. glas 50.000 lir.

Za popravilo cerkve v Ricmanjih: Marčela Vatovec za pok. moža Feliceja 50.000; Marta Komar, Ricmanje, za pok. moža Donata 30.000; Pierina Kuret, za pok. moža Milana 20.000; Milka in Mery Žulian 100.000; M.B., Trst, 100.000 lir.

Dora Giovannini v spomin moža Antona daruje 50.000 za Sklad Mitja Čuk in 100.000 za Marijin dom v Rojanu.

Rina Bole daruje ob poroki vnuka Andreja po 100.000 lir za misijone in za Marijin dom v Rojanu.

Za slovenske misijonarje: ob misijonski nedelji razni dobrotniki iz Rojana darujejo skupno 1.500.000 lir.

Za barvna okna v Bazovici: N.N. 50.000; družina Vales 10.000; N.N. 10.000; ob krstu Kevina Rigo-Pečar 50.000; Natuška Ražen ob poroki 100.000; Marija Razpolič 50.000; Silvija Jenakova 50.000; družina Žagar v spomin očeta Marija 100.000; N.N. 100.000 lir.

Za misijone: iz Bazovice Danica in Polde Tomažin 50.000; N.N. 100.000 lir.

Za slovenske misijonarje v Barkovljah: razni dobrotniki 200.000, A.N. 50.000, P.B. 50.000 lir.

DEVINSKI DEKANAT 1991

Nabrežina	3.800.000
Devin	650.000
Mavhinje	780.000
Šempolaj	550.000
Zgonik	586.000
Sesljan - Sv. Frančišek	1.300.000
Ribiško naselje	600.000
Skupno	8.266.000

»V Misijonski nedelji '92« smo po pomoti izpustili devinski dekanat. Prosimo za oprostitev.

Radio Trst A

Spored do 25. ob 31. oktobra 1992

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.00 Mladinski oder. »Duh po cekinih«. 10.50 Boris Kobal in Sergej Verč v satiričnem kabaretu »Prežganka«. 11.45 V-era in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Tržaški štempiharji. 14.40 Pesmi miru. 15.00 Iz krajevnih stvarnosti.

Ponedeljek: 8.10 Jugoslavija 1941 - 1945. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Odprta knjiga. Ivo Andrić: »Most na Drini«. 12.00 Okno na Arbat. 12.40 Cecilijanka 1991. Dekliški zbor Devin vodi Herman Antič. 13.20 Gospodarska problematika. 14.10 Otroški kotichek: »Svet za zaveso«. 14.30 Iz filmskega sveta. 15.30 Mladi val. 17.10 Mi in glasba.

Torek: 8.10 Alpe-Jadran (ponovitev). 8.40 Slovenska lahka glasba. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Odprta knjiga. Ivo Andrić: »Most na Drini«. 12.00 Otroci in igra. 12.40 Cecilijanka 1991. Mešani zbor Frančišek Borgia Sedej iz Števerjana vodi Tomaž Tozon. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Aktualnosti. 16.00 Mladi val. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Igor Likar: »Stekleni stolp«.

Sreda: 8.10 Narodnostni trenutek Slovencev (ponovitev). 8.40 Slovenska lahka glasba. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Odprta knjiga. Ivo Andrić: »Most na Drini«. 12.00 Pesnice in pisateljice v anglosaški književnosti. 12.40 Zborovska glasba. 13.20 Krajevne stvarnosti: »Na goriškem valu«. 15.00 Instrumentalni solisti. 15.30 Mladi val. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Sprehod po poteh slovenskega gledališča.

Četrtek: 8.10 Trst, december 1941. 8.45 Slovenska lahka glasba. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Odprta knjiga. Ivo Andrić: »Most na Drini«. 12.00 V deželi čarobne palice. 12.20 Potpuri. 12.40 Zborovska glasba. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Dvignjena zavesa. 15.30 Mladi val. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Četrtekova srečanja. 18.30 Blues.

Petek: 8.10 Razglednice iz Španije. 8.35 Slovenska lahka glasba. 10.10 Stereofonski koncert. 11.30 Odprta knjiga. Ivo Andrić: »Most na Drini«. 12.00 Halo, dober dan! Tu 362875. 14.10 Otroški kotichek: »Ena resna - ena smešna«. 14.30 Krajevne stvarnosti: Od Milj do Devina. 15.30 Mladi val. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki (ponovitev). 8.40 Slovenska lahka glasba. 10.10 Koncert v Križnem hodniku v Piranu. 11.30 Odprta knjiga. Ivo Andrić: »Most na Drini«. 12.00 Ta rozajanski glas - Oddaja iz Režije. 12.45 Glasnik Kanalske doline. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Nediški zvon. 16.00 Skozi tančico molka. 17.10 Mi in glasba. 1. del. 18.00 Tržaški štempiharji. 18.30 Jazz.

ŠIRI KATOLIŠKI GLAS

KATOLIŠKI GLAS

Tednik

List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.

Uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 533177 poštni tekoči račun: 11234499

Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Pošt. plačana v gotovini - skupina 1/70%
Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice
Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo
Società Tipografica Cattolica srl
Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318
Tiska: Tiskarna Budin v Gorici
Cena posamezne številke: 1000 lir

Letna naročnina: Italija 50.000
inozemstvo 70.000
zračna pošta 95.000
Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpea: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA